

Saaremaa Ritterkonna pärimine täidetud. Iduluku 15. pääwal 1524 andis Piiskop Johann Rybel kirjaliku kiinituse, et kõik maa ja pinna omanikud rahuga oma mõisafi pidada võitsiwad, ja et maal jutlust ja puhast Jumala sõna, ilma inimeste lisadusteta võiks kuulutatud saada. Asjad ei siginud pärast küll nii rahulikult, aga see tuli teiselt poolelt, ja tähendatud kiri oli ikka Ewangeli kiriku esimene seaduslik põhjus Baltimaal.

Tartu saadikud palusiwad omale juba nüüd 200 kunni 250 meest, Piiskopi ülemeele wasta abiks. Seda ei usaldanud teised linnad aga weel mitte teha, waid andsiwad nõuu, weel lord oma õigust rahulise kaebtuse teel nõunda katsuda. Kui see ei aitaks, siis teaksiwad Riia ja Tallinna linnad, mis nende kohus teha oleks.

Riigas oli senni ikka weel Franziskuse munk Antonius Boemhower wangis peetud, kes Roomast Paapsti needmist Riia linna wasta toonud oli, kuidagi juba ülemal tähendatud. Weel wähe aega enne oma surma oli Erz-Piiskop Vinde seda munki wälja pärinud, et teda waimuliku kohtu alla panna võiks. Seda pärimist ei olnud Riia linn mitte täitnud ja palus nüüd Maapääwal seisuste nõuu, mis selles asjas teha oleks. Saaremaa Ritterkonna nimel wastas Jürgen von Ungern, et munk Riia linna ja kõige seisuste wasta kurja teinud,

Riia linna kohtu ringkondas wangi wõetud ja sealt ka kohtumõistmist oma elu üle ootama peaks. Harju-Wiru mõisnikude nimel wastas Klaus Polle ja Ritterkond ja Tartu linn tunnistasiwad: Mitmel Maapääwal oleks kiinitatud, et need maad waimulikku needmist jallida ei võiks ega tahaks, ja kes seesugusi tüüsi seia maale kannaks, selle õigus oleks, et tema kotti pistetud ja kõrwale wiidud saaks. Bomhower oleks oma elu õiguse kautanud ja peaks järgmise Maapääwani wangis peetud saama, kus siis seisused kohtu mõistma saaksiwad. See asi mõeldaks were ja elu kohta ja waimulikku kohtu ei oleks sellega tegemist.

Heinaku 22. pääwal lahkusiwad seisused, järgmisel pääwal lahkusiwad linnad Maapääwalt. Ühel meelel oli nõuu peetud ja Ewangeli usu-tunnistus oli ühenduse põhjuseks kiinitatud. Rahandus ei jäänud aga siiski tulemata. Kuidagi ülemal nägime, oli Tallinna Raekohtus Dominiki munkade kloostre waranduse oma ülewaaatamise alla wõtnud, oli ka kallimaid kirikuriistu Raekotta warjule panna lastnud, ja munkade wälja saatmise juures oliwad ehk ka mõned käd natuke waljumini tallitanud, kui õrnad elukombed päriwad. Kiriku riistad oliwad aga muist seelkondade ja üsikut inimeste erasingitused ja ikka oli seisuste kesks weel mõni, kes Katholiigi kiriku